

۲۰۱۸/۰۵/۳۱

ملک الشعراء محمد نسیم اسیر

نداء بر سعدی شیرازی «رح»

رفتار ظالمانه و نامردانه همسایگان «پاکستان و ایران» در برابر مهاجرین افغان که هر روز به شیوه های مختلف اعمال می گردد، در خور نفرین و انزجار است. چنانکه مقامات پولیس دولت آخوندی ایران در شیراز، چندی پیش، با شیوه حقارت آمیز، جوانان پناهنده افغان را در قفس، به نام دستاورد های وظیفوی خود برای مردم شیراز به نمایش گذاشته بود. دولت ضعیف النفس و ضعیف البنیة افغانستان که در جدال جاه و مقام و قوم پرستی قرار دارند با سکوت مرگبار ازین حقارت استقبال کرد و لب به سخن نگشود.

دوست محترمی، ویدیو کستی را با من شریک ساخت که در آن، رفتار ظالمانه، غیر انسانی و غیر اسلامی رژیم آخوندی ایران را حتی در برابر افغان های مهاجر شیعه مذهب هم نشان می دهند. این ویدیو مرا به یاد منظومه ای انداخت که دو سال پیش در اثر چنین فاجعه ای سروده شده است و اینک به حیث تکرار حسن تقدیم می شود:

ایا مصلح الدین، سعدی راد که نامت به نیکی همی یاد باد
سر از خاک بردار و بنگر که چون به شهر تو جاریست سیلاب خون

تو بنوشتی روزی به نیکی و فر
 کلامی که شد مدعا و مثل
 کلامی دلارا و پر میمنت
 نهفته درو، رافت و همدمی
 کلامی درو، رحمت کبریا
 پیمبر، نه ای ایک بهر یقین
 «بنی آدم اعضای یکدیگرند»
 «چو عضوی به درد آورد روزگار»
 چنین است گفتار والای تو
 و بانیست بر لوحه زر نوشت
 ولی شهر داران "شیراز" تو
 ز گفتار نیکت نگیرند پند
 کلام دل انگیز، همچون گهر
 چو نقش نگینی به "جمع ملل"
 نهفته درو عالم معرفت
 نهفته درو شفقت و مردمی
 کلامی چون گفته انبیا
 سخن گفته ای چون پیمبر چنین
 «که در آفرینش زیک جوهرند»
 «دگر عضوها را نماند قرار»
 که دارند مردم تولای تو
 برابر به گفتار داور نوشت
 نیند آگه از رمز و از راز تو
 کنند آدمی را بسی ریشخند
 به آزار مردم هوس می کنند
 پناهنده را در قفس می کنند

پناهندگان افغان در کشور اسلامی ایران در قفس

م. نسیم «اسیر» ۲۵ سپتمبر ۱۶م، فرانکفورت